

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Księstwem Monako ustanawiająca środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

i

KSIĘSTWO MONAKO

zwane dalej, w zależności od kontekstu, „Umawiającą się Stroną” lub „Umawiającymi się Stronami”,

mając na celu wprowadzenie środków równoważnych do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 roku w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, zwanej dalej „dyrektywą”,

POSTANOWILI ZAWRZEĆ NINIEJSZĄ UMOWĘ:

Artykuł 1**Cel**

1. W celu umożliwienia, aby dochody z oszczędności w formie wypłat odsetek osiągane na terytorium Księstwa Monako, na rzecz osób fizycznych, występujących w charakterze faktycznych odbiorców w rozumieniu artykułu 2, mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej, mogły rzeczywiście podlegać obowiązkowi obligatoryjnej opłaty zakwalifikowanej jako podatek przez prawo tego Państwa, podatek u źródła jest stosowany przez podmioty wypłacające mające miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Księstwa Monako, od kwoty wypłaty powyższych odsetek, na warunkach, o których mowa w artykułach 7 oraz 8 niniejszej Umowy, z zastrzeżeniem podjęcia działań dobrowolnego przekazywania informacji, o których mowa w artykule 9 tej umowy.

2. Księstwo Monako przyjmuje niezbędne środki mające na celu zapewnienie wykonania czynności wymaganych dla stosowania niniejszej Umowy przez podmioty wypłacające, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium, bez względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę dłużników wierzycelności przynoszącej odsetki.

Artykuł 2**Definicja faktycznego odbiorcy**

1. Do celów niniejszej Umowy określenie „faktyczny odbiorca” oznacza każdą osobę fizyczną, której wypłacane są odsetki, lub każdą osobę fizyczną, na rzecz której zabezpieczona jest wypłata odsetek, chyba że taka osoba dostarczy dowód, że dana wypłata nie została dokonana lub zabezpieczona na jej rzecz, jeżeli:

- a) działa ona jako podmiot wypłacający, w rozumieniu artykułu 4;
- b) działa ona w imieniu osoby prawnej, której zyski podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Niezależnego rozporządzenia nr 3152 z dnia 19 marca 1964 roku, ustanawiającego podatek od zysków przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne dłużne papiery wartościowe,

przedsiębiorstwa równoważnego przedsiębiorstwu zbiorowego inwestowania, które miałyby miejsce zamieszkania lub swoją siedzibę na terytorium Księstwa Monako i byłoby odpowiedzialne za dokonywanie inwestycji w formie lokowania oszczędności;

- c) działa ona w imieniu osoby fizycznej, będącej faktycznym odbiorcą, i informuje podmiot wypłacający o tożsamości i miejscu zamieszkania lub siedzibie tego faktycznego odbiorcy, zgodnie z artykułem 3 ustęp 2.

2. Jeżeli podmiot wypłacający dysponuje informacjami wskazanymi na to, iż osoba fizyczna, która otrzymuje wypłatę odsetek lub na rzecz której wypłata odsetek jest zabezpieczana, może nie być faktycznym odbiorcą oraz w przypadkach, w których ani ustęp 1 litera a), ani ustęp 1 litera b) nie mają zastosowania do tej osoby fizycznej, to podmiot taki jest obowiązany do podjęcia stosownych kroków mających na celu ustalenie tożsamości faktycznego odbiorcy, zgodnie z artykułem 3 ustęp 2. Jeśli podmiot wypłacający nie jest w stanie zidentyfikować faktycznego odbiorcy, wówczas uznaje daną osobę fizyczną, która otrzymuje odsetki lub na rzecz której wypłata odsetek została zabezpieczana, za faktycznego odbiorcę.

Artykuł 3**Tożsamość i miejsce zamieszkania faktycznych odbiorców**

1. Księstwo Monako przyjmuje procedury niezbędne do umożliwienia podmiotowi wypłacającemu ustalenia tożsamości faktycznego odbiorcy oraz ich miejsca zamieszkania do celów niniejszej Umowy i zapewnia stosowanie powyższych procedur.

2. W tym względzie procedury te stanowią, że:

- a) w przypadku stosunków umownych, powstałych przed dniem 1 stycznia 2004 r., podmiot wypłacający ustala tożsamość faktycznego odbiorcy w rozumieniu artykułu 2 oraz jego miejsce zamieszkania według informacji, którymi dysponuje, uzyskanymi na podstawie urzędowego dokumentu tożsamości lub na podstawie jakiegokolwiek innego dokumentu mającego moc prawną, to znaczy dokumentu urzędowego zawierającego fotografię faktycznego odbiorcy;

b) w przypadku stosunków umownych, powstałych po dniu 1 stycznia 2004 roku, lub transakcji przeprowadzonych wobec braku stosunków umownych, tożsamość faktycznego odbiorcy w rozumieniu artykułu 2 oraz jego miejsce zamieszkania są określane na podstawie paszportu lub urzędowego dokumentu tożsamości lub na podstawie jakiegokolwiek innego dokumentu mającego moc prawną, przedstawionego przez faktycznego odbiorcę. W przypadku osób fizycznych, przedkładających paszport lub urzędowy dokument tożsamości, wydany przez Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, które deklaruje miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w państwie, które nie jest Państwem Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub Księstwem Monako, miejsce zamieszkania jest ustalane na podstawie certyfikatu miejsca zamieszkania lub dokumentu stwierdzającego miejsce zamieszkania, wydanego przez właściwy organ wspomnianego państwa, w którym powyższa osoba fizyczna zgłasza swoje zamieszkanie. W przypadku braku przedstawienia takiego certyfikatu uznaje się, że miejsce zamieszkania znajduje się na obszarze Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, które wystawiło paszport lub każdy inny odnośny urzędowy dokument tożsamości.

Artykuł 4

Definicja podmiotu wypłacającego

Do celów niniejszej Umowy określenie „podmiot wypłacający” oznacza w Księstwie Monako banki, osoby fizyczne i prawne, spółki osobowe oraz filie spółek zagranicznych, które w ramach swojej działalności gospodarczej przyjmują, przechowują, dokonują lokowania lub transferów aktywów należących do osób trzecich i dokonują lub udzielają, nawet okazjonalnie, wypłat odsetek bezpośrednio na rzecz faktycznego odbiorcy.

Artykuł 5

Definicja pojęcia właściwego organu

Do celów niniejszej Umowy „właściwymi organami” Umawiających się Stron są organy wymienione w załączniku I.

Jeśli chodzi o państwa trzecie, właściwym organem jest organ właściwy do wydawania certyfikatów miejsca zamieszkania dla celów podatkowych.

Artykuł 6

Definicja pojęcia „wypłaty odsetek”

1. Na potrzeby niniejszej Umowy pojęcie „wypłaty odsetek” obejmuje:

a) odsetki wypłacone lub zapisane na rachunku, które odnoszą się do wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką, jak i przynoszących lub nieprzynoszących prawa do uczestniczenia w zyskach dłużnika, w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji albo skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami czy skryptami dłużnymi; kary za zwłokę w płatnościach nie uważa się za wypłatę odsetek; Niemniej jednak wyklucza się odsetki wyni-

kające z pożyczek udzielanych między osobami fizycznymi działającymi w charakterze prywatnym, poza wszelką działalnością handlową lub gospodarczą;

b) odsetki narosłe lub skapitalizowane przy sprzedaży, zwrocie lub umorzeniu wierzytelności określonych w literze a);

c) dochody uzyskane z wypłaty odsetek, zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem podmiotów mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej, o których mowa w artykule 4 ustęp 2 dyrektywy, rozdzielane przez:

i) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub w Księstwie Monako,

ii) podmioty mające siedzibę w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej, spełniające warunki dla skorzystania z możliwości przewidzianej w artykule 4 ustęp 3 dyrektywy i informują o powyższym podmiot wypłacający; oraz

iii) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mające miejsce zamieszkania lub siedzibę poza terytorium, o którym mowa w artykule 19;

d) dochód uzyskany w związku ze sprzedażą, zwrotem lub umorzeniem akcji, udziałów lub jednostek w następujących przedsiębiorstwach i podmiotach, jeżeli inwestują one bezpośrednio lub pośrednio przez inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub podmioty, o których mowa poniżej, ponad 40 % swoich aktywów w wierzytelności, o których mowa w literze a):

i) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub w Księstwie Monako;

ii) podmioty mające siedzibę w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej, spełniające warunki dla skorzystania z możliwości przewidzianej w artykule 4 ustęp 3 dyrektywy i informujące o powyższym podmiot wypłacający; oraz

iii) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mające miejsce zamieszkania lub siedzibę poza terytorium, o którym mowa w artykule 19.

2. W odniesieniu do ustępu 1 litera c), w przypadku, gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących części przychodu, jaki uzyskiwany jest z wypłaty odsetek, to całkowita kwota przychodu jest uznawana za wypłatę odsetek.

3. W odniesieniu do ustępu 1 litera d), w przypadku, gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących udziału aktywów zainwestowanych w wierzytelności, akcje lub udziały zdefiniowane w tym ustępie, to uznaje się, że udział ten wynosi ponad 40 %.

Wychodząc z założenia, że podmiot wypłacający nie jest w stanie określić wysokości dochodów osiągniętych przez faktycznego odbiorcę, uznaje się, że odpowiadają one wpływom ze sprzedaży, spłaty lub wykupu akcji lub udziałów.

4. Dochody pochodzące od przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania lub podmiotów, które zainwestowały do 15 % swoich aktywów w wierzytelności, o których mowa w ustępie 1 litera a), nie są traktowane jak wypłata odsetek w rozumieniu ustępu 1 litery c) i d).

5. Udział procentowy, o którym mowa w ustępie 1 litera d) i w ustępie 3, będzie wynosił 25 % po dniu 31 grudnia 2010 r.

6. Udział procentowy, o którym mowa w ustępie 1 litera d) oraz w ustępie 5, zostaje określony w odniesieniu do polityki inwestycyjnej, która jest zdefiniowana w dokumentach założycielskich lub statutach zainteresowanych przedsiębiorstw lub podmiotów, a w przypadku braku zdefiniowania – w odniesieniu do rzeczywistej struktury aktywów zainteresowanych przedsiębiorstw lub podmiotów.

Artykuł 7

Podatek potrącany u źródła

1. Jeżeli faktyczny odbiorca odsetek ma miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej, Księstwo Monako nakłada podatek u źródła o stawce 15 % w ciągu trzech pierwszych lat, licząc od daty, o której mowa w artykule 17, z zastrzeżeniem stosowania artykułu 14 ustęp 2, 20 % w ciągu trzech następnych lat i 35 % w kolejnych latach.

2. Podmiot wypłacający potrąca podatek u źródła w następujący sposób:

a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu artykułu 6 ustęp 1 litera a): od kwoty odsetek wypłaconych lub zapisanych na rachunku;

b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu artykułu 6 ustęp 1 litera b) lub d): od kwoty odsetek lub przychodu, o których mowa w tych literach, lub przez pobranie równowartości, którą ponosić będzie odbiorca, od pełnej kwoty przychodów ze sprzedaży, zwrotu lub umorzenia;

c) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu artykułu 6 ustęp 1 litera c) od kwoty dochodu, o którym mowa w tym ustępie.

3. Do celów ustępu 2 litery a), b) i c), podatek u źródła jest pobierany proporcjonalnie do okresu posiadania przez faktycznego odbiorcę wierzytelności, akcji lub udziałów, które przyczyniły się do powstania przychodu. Jeżeli podmiot wypłacający nie może określić okresu posiadania na podstawie dostępnych mu informacji, to podmiot wypłacający będzie traktował faktycznego odbiorcę tak, jakby posiadał tę wierzytelność, akcje lub udziały przez cały okres ich istnienia, o ile odbiorca nie przedstawi dowodu dotyczącego daty ich uzyskania.

4. Podatki nałożone, opłaty i podatki potrącane, inne niż podatki potrącane u źródła, o których mowa w niniejszej Umowie, obciążające tę samą wypłatę odsetek, są odliczane od kwoty podatku potrąconego, obliczonego zgodnie z niniejszym artykułem.

5. Dokonanie potrącenia podatku u źródła przez podmiot wypłacający, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Księstwie Monako, nie uniemożliwia Państwu Członkowskemu Wspólnoty Europejskiej, które jest siedzibą podatkową faktycznego odbiorcy, opodatkowania jego dochodów zgodnie ze swoim prawem wewnętrznym. Jeżeli podatnik zgłasza dochód z odsetek, wypłaconych przez podmiot wypłacający mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Księstwa Monako organom podatkowym Państwa Członkowskiego Wspólnoty, w którym posiada miejsce zamieszkania, dochód ten podlega opodatkowaniu według takich samych stawek jak te, które są stosowane do odsetek uzyskanych w tym Państwie Członkowskim.

Artykuł 8

Podział wpływów z tytułu potrącenia u źródła

1. Księstwo Monako zatrzymuje 25 % wpływów pochodzących z podatku pobranego u źródła, dokonanego w warunkach, o których mowa w artykule 7, a 75 % przekazuje do Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, na obszarze którego zamieszkuje faktyczny odbiorca odsetek, zgodnie z postanowieniami artykułu 3 ustęp 2 litera b).

2. Takie transfery są dokonywane, w ramach jednej operacji, przez Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, nie później niż w terminie sześciu miesięcy od zakończenia roku podatkowego Księstwa Monako.

3. Księstwo Monako podejmuje niezbędne środki w celu zagwarantowania poprawnego funkcjonowania systemu podziału wpływów.

W związku z powyższym Księstwo Monako dokonuje transferu wpływów na rzecz zainteresowanego Państwa Członkowskiego do właściwego organu, określonego w załączniku 1 do niniejszej Umowy.

Artykuł 9

Dobrowolne ujawnienie informacji

1. Księstwo Monako zapewnia procedurę umożliwiającą faktycznym odbiorcom uniknięcie podatku potrącanego u źródła, o którym mowa w artykule 7, jeżeli faktyczny odbiorca przedstawi swojemu podmiotowi wypłacającemu zaświadczenie wydane w jego imieniu przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, zgodnie z ustępem 2 tego artykułu.

2. Minimalna informacja przekazywana przez podmiot wypłacający w przypadku zaświadczenia wydanego przez faktycznego odbiorcę zawiera następujące elementy:

a) tożsamość i miejsce zamieszkania faktycznego odbiorcy, określone zgodnie z artykułem 3 niniejszej Umowy;

b) nazwę lub oznaczenie oraz adres podmiotu wypłacającego;

c) numer rachunku faktycznego odbiorcy lub określenie wiarytelności będącej podstawą do wypłaty odsetek;

d) kwotę wypłaty odsetek, ustanowioną zgodnie z artykułem 6 niniejszej Umowy.

3. Właściwy organ Księstwa Monako przekazuje informacje, o których mowa w ustępie 2 właściwemu organowi Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, na którego terytorium zamieszkuje faktyczny odbiorca. Taka informacja jest dostarczana co najmniej raz w roku, w terminie 6 miesięcy, licząc od zamknięcia roku podatkowego w Księstwie Monako, dla wszystkich wypłat odsetek dokonanych w trakcie danego roku.

Artykuł 10

Zniesienie podwójnego opodatkowania i zwrot podatku potrąconego u źródła

1. Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, w którym faktyczny odbiorca ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, zapewni zniesienie wszelkiego podwójnego opodatkowania, które mogłoby wynikać z nałożenia podatku potrąconego u źródła, o którym mowa w artykule 7, zgodnie z ustępami 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli odsetki otrzymane przez faktycznego odbiorcę podlegają opodatkowaniu w Księstwie Monako podatkiem potrącanym u źródła, o którym mowa w artykule 7, to Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, w którym faktyczny odbiorca ma miejsce zamieszkania, przyznaje mu zgodnie z prawem wewnętrznym kredyt podatkowy (odliczenie) równy wysokości podatku potrąconego u źródła. Jeżeli kwota ta przekracza kwotę podatku należnego od łącznej kwoty odsetek podlegającej podatkowi potrącanemu u źródła zgodnie z prawem wewnętrznym, to Państwo Członkowskie, w którym ma on miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, zwraca nadpłaconą kwotę podatku potrąconego u źródła faktycznemu odbiorcy, bez uszczerbku dla wszelkich mechanizmów zaliczania lub wszelkich innych praktyk administracyjnych.

3. Jeżeli poza podatkiem potrąconym u źródła, o którym mowa w artykule 7, odsetki otrzymane przez faktycznego odbiorcę zostały poddane opodatkowaniu jakimkolwiek innym rodzajem podatku u źródła i Państwo Członkowskie Wspólnoty, w którym ma on miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, przyzna mu kredyt podatkowy (odliczenie) w odniesieniu do takiego podatku u źródła, zgodnie ze swoim prawem wewnętrznym lub umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania, to taki inny podatek potrącony u źródła będzie podlegał kredytowi podatkowemu (odliczeniu) przed zastosowaniem procedury, o której mowa w ustępie 2.

4. Państwo Członkowskie Wspólnoty, w którym faktyczny odbiorca ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, może zastąpić mechanizm kredytu podatkowego (odliczenia), o którym mowa w ustępach 2 i 3, przez zwrot podatku potrąconego u źródła, o którym mowa w artykule 7.

Artykuł 11

Zbywalne dłużne papiery wartościowe

1. Licząc od terminu, o którym mowa w artykule 17, z zastrzeżeniem stosowania artykułu 14 ustęp 2 niniejszej Umowy i dopóki Księstwo Monako dokonuje potrącenia u źródła przewidzianego w artykule 7 oraz dopóki przynajmniej jedno Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej stosuje analogiczny podatek potrącany u źródła, ale nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 roku, krajowe i międzynarodowe obligacje i inne zbywalne dłużne papiery wartościowe, których pierwsza emisja miała miejsce przed dniem 1 marca 2001 roku lub w odniesieniu do których pierwotny prospekt emisyjny został zatwierdzony przed tą datą przez właściwe organy, nie są uznawane za wiarytelności w rozumieniu artykułu 6 ustęp 1 litera a), o ile nie zostały dokonane dalsze emisje dłużnych papierów wartościowych w dniu 1 marca 2002 roku lub po tym dniu.

Jednakże tak długo, jak przynajmniej jedno z Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej stosuje podobne instrumenty, postanowienia tego artykułu będą stosowane po dniu 31 grudnia 2010 roku w odniesieniu do zbywalnych dłużnych papierów wartościowych:

- które zawierają klauzule o ubruttowaniu oraz wcześniejszego zwrotu, oraz
- jeśli podmiot wypłacający, określony w artykule 4, ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Księstwie Monako, oraz
- jeżeli podmiot wypłacający wypłaca lub zabezpiecza wypłatę odsetek na bezpośrednią korzyść faktycznego odbiorcy, mającego miejsce zamieszkania w jednym z Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

Jeśli, i o ile, wszystkie Państwa Członkowskie Wspólnoty zaprzestają stosowania postanowień podobnych do określonych w artykule 7 tej Umowy, przepisy niniejszego artykułu stosują się wyłącznie do tytułów wiarytelności zbywalnych:

- które zawierają klauzule o ubruttowaniu i wcześniejszym zwrocie, oraz
- jeżeli podmiot wypłacający emitenta ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Księstwie Monako, oraz
- jeżeli podmiot wypłacający wypłaca lub zabezpiecza wypłatę odsetek na bezpośrednią korzyść faktycznego odbiorcy, mającego miejsce zamieszkania w jednym z Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

Jeżeli w dniu 1 marca 2002 roku lub po tym dniu dokonano kolejnej emisji wyżej wymienionego zbywalnego dłużnego papieru wartościowego emitowanego przez rząd lub podmiot z nim powiązany działający w charakterze organu publicznego lub którego rola jest uznawana na mocy umowy międzynarodowej, o których mowa w Załączniku do niniejszej Umowy, to cała emisja takiego papieru wartościowego, obejmująca pierwotną emisję i wszelkie kolejne emisje, jest uznawana za wiarytelność w rozumieniu artykułu 6 ustęp 1 litera a).

Jeżeli w dniu 1 marca 2002 roku lub po tym dniu dokonano kolejnej emisji wyżej wymienionego zbywalnego dłużnego papieru wartościowego emitowanego przez innego emitenta, nieobjętego powyższym akapitem, to taka dalsza emisja jest uznawana za wierzytelność w rozumieniu artykułu 6 ustęp 1 litera a).

2. Żadne postanowienie niniejszego artykułu nie uniemożliwia Państwu Członkowskim Wspólnoty Europejskiej opodatkowania dochodu ze zbywalnych dłużnych papierów wartościowych, o których mowa w ustępie 1, zgodnie z ich prawem krajowym.

Artykuł 12

Wymiana informacji na wniosek

1. Właściwe organy Księstwa Monako oraz Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej wymieniają informacje na temat czynów, które w rozumieniu przepisów prawa krajowego państwa proszonego stanowią przestępstwo oszustwa podatkowego w zakresie opodatkowania dochodów z oszczędności, wypłacanych w formie odsetek.

W przypadku, gdy Księstwo Monako jest państwem proszonym, następujące czyny uznaje się za przestępstwo oszustwa podatkowego w zakresie opodatkowania dochodów z oszczędności wypłacanych w formie odsetek:

- korzystanie z dokumentów fałszywych, podrobionych lub dokumentów uznanych za niezgodne w treści, których celem jest uniknięcie lub usiłowanie uniknięcia zapłaty całości lub części podatku od dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, podlegające karze określonej w punkcie 4 artykułu 26 Kodeksu Karnego Księstwa Monako, której wysokość może być czterokrotnie wyższa od kwoty unikniętego opodatkowania, oraz karze pozbawienia wolności od ośmiu dni do dwóch lat, lub tylko jednej z tych kar,
- uzyskanie w sposób oszukańczy całkowitego lub częściowego zwrotu podatku od dochodów z tytułu oszczędności, podlegające karze grzywny, o której mowa w punkcie 4 artykułu 26 Kodeksu Karnego Księstwa Monako i której kwota może stanowić czterokrotność kwoty bezzasadnie zwróconej, oraz podlegające karze pozbawienia wolności od ośmiu dni do dwóch miesięcy lub tylko jednej z tych kar,
- nieuregulowanie lub uregulowanie w kwocie niewystarczającej podatku od dochodów z oszczędności przez wszelkie osoby zobowiązane do zapłaty tego podatku, podlegające karze grzywny, której wysokość jest przewidziana w punkcie 4 artykułu 26 Kodeksu Karnego Księstwa Monako,
- sprzeniewierzenie w sposób zamierzony pobranych kwot na swoją korzyść albo na korzyść osób trzecich przez wszelkie osoby zobowiązane do zapłaty podatku od dochodów z oszczędności, podlegające karze grzywny, której wysokość jest przewidziana w punkcie 4 artykułu 26 Kodeksu Karnego Księstwa Monako.

Jeśli tylko warunki określone w artykule 13 ustęp 3 zostaną spełnione i staną się skuteczne, zasady mające zastosowanie do wymiany informacji określone w niniejszym artykule będą miały zastosowanie do wykroczeń równorzędnych, o takim samym stopniu szkodliwości, jak w przypadku oszustwa podatkowego, w świetle określonego powyżej ustawodawstwa państwa proszonego.

W odpowiedzi na wniosek należyte uzasadnione, zgodnie z ustępem 3 poniżej, proszone państwo dostarcza informacji dotyczących faktów będących przedmiotem postępowania administracyjnego, cywilnego lub karnego, wszczętego przez państwo wnioskujące i odnoszącego się wyłącznie do przychodów z oszczędności, podlegających opodatkowaniu w tym państwie.

Informacje, o których mowa w artykule 9 ustęp 2 niniejszej Umowy, uznaje się za informacje, które mogą zostać wymienione.

2. W celu określenia, czy informacje mogą zostać wymienione w odpowiedzi na wniosek, państwo proszone stosuje przepisy o przedawnieniu mające zastosowanie zgodnie z prawem państwa wnioskującego, a nie przepisy o przedawnieniu mające zastosowanie zgodnie z prawem państwa proszonego. W żadnym przypadku żadna informacja nie zostanie przekazana w sprawie przestępstw popełnionych przed dniem 1 lipca 2005 r.

3. W celu ustalenia zasadności wniosku właściwy organ Strony wnioskującej dostarcza następujących informacji, które muszą być zredagowane w języku urzędowym państwa proszonego:

- a) nazwa organu, który wystąpił z wnioskiem;
- b) tożsamość osoby fizycznej będącej przedmiotem wniosku o wymianę informacji, dowód posiadania przez nią miejsca zamieszkania do celów podatkowych w państwie wnioskującym, jak również każdy dokument, oświadczenie takiej osoby fizycznej oraz inne dowody, na których wniosek jest oparty;
- c) uzasadnienie, że informacje będące przedmiotem wniosku są w posiadaniu Strony przyjmującej wniosek lub są w posiadaniu albo znajdują się pod kontrolą osoby znajdującej się na terytorium tej Strony;
- d) deklaracja uzasadniająca, że wniosek jest zgodny z przepisami Strony, która go sformułowała, a w szczególności, że jest dopuszczalny, biorąc pod uwagę terminy przedawnienia;
- e) deklaracja podkreślająca, że Strona wnioskująca użyła w celu uzyskania informacji wszelkich środków dostępnych na jej obszarze i przewidzianych w jej ustawodawstwie lub przepisach, poza tymi, które mogłyby stanowić przeszkodę;
- f) deklaracja określająca, iż fakty już znane Stronie wnioskującej stanowią w świetle prawa tej Strony uzasadnione i zgodne domniemanie popełnienia przestępstwa oszustwa podatkowego lub równorzędnego wykroczenia, o których mowa w ustępie 1.

4. Strona przyjmująca wniosek może odmówić dostarczenia żądanych informacji, jeśli wniosek nie jest zgodny z postanowieniami niniejszej Umowy.

Wszelkie wymienione w ten sposób informacje muszą być traktowane jako poufne i mogą zostać ujawnione tylko osobom lub właściwym organom Umawiających się Stron, które są właściwe do opodatkowania wypłaty odsetek, o których mowa w artykule 1. Osoby te lub organy mogą ujawniać uzyskane informacje w toku jawnego postępowania sądowego lub w uzasadnianiu wyroków sądowych, które dotyczą tego opodatkowania wyłącznie w państwie wnioskującym.

Informacje te nie mogą zostać przekazane żadnej innej osobie ani organowi bez uprzedniej pisemnej zgody właściwego organu Umawiającej się Strony przekazującej informacje.

Artykuł 13

Konsultacje i przegląd

1. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek nieporozumień pomiędzy właściwymi organami Księstwa Monako a jednym lub więcej właściwymi organami Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej, o których mowa w artykule 5 niniejszej Umowy, w odniesieniu do interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy, dołożą one wszelkich starań, aby rozwiązać je w drodze wzajemnego porozumienia. Informują one bezzwłocznie Komisję Wspólnot Europejskich i właściwe organy innych Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej o wynikach swoich konsultacji.

W odniesieniu do kwestii interpretacji, Komisja może brać udział w konsultacjach na wniosek dowolnego właściwego organu.

2. Bez uszczerbku dla postanowień ustępu 1 powyżej, Umawiające się Strony konsultują się wzajemnie co najmniej raz na trzy lata lub na wniosek jednej z Umawiających się Stron w celu zbadania i – jeśli Umawiające się Strony uznają to za stosowne – poprawy technicznego funkcjonowania niniejszej Umowy.

Umawiające się Strony podkreślają wagę rozwoju międzynarodowego w dziedzinie będącej przedmiotem niniejszej Umowy i konsultują się wzajemnie, w razie potrzeby, podczas konsultacji przewidzianych w tym ustępie, w celu zbadania, czy uwzględniając sytuację międzynarodową, konieczne jest dokonanie zmian w Umowie.

3. Z uwzględnieniem zawierania umów dwustronnych między Państwami Członkowskimi i państwami trzecimi, podlegającymi tym samym obowiązkom co Księstwo Monako w dziedzinie opodatkowania dochodów z oszczędności wypłacanych w formie odsetek, Księstwo Monako dokona przeglądu zakresu stosowania i warunków wprowadzania w życie zasad określonych w artykule 12, w przypadku popełnienia wykroczeń równorzędnych, o takim samym stopniu szkodliwości co przestępstwo oszustwa podatkowego, określone w powyższym

artykule. W tym celu Księstwo Monako rozpocznie konsultacje z Komisją Europejską.

4. Konsultacje rozpoczynają się w terminie jednego miesiąca od daty złożenia wniosku lub, gdy tylko to możliwe, w przypadkach nagłych.

5. Dla celów konsultacji, o których mowa powyżej, każda z Umawiających się Stron informuje stronę drugą o zmianach mogących mieć wpływ na właściwe funkcjonowanie niniejszej Umowy. Zmiany te mogą obejmować każdą właściwą umowę między jedną z Umawiających się Stron a państwem trzecim.

Artykuł 14

Stosowanie i zawieszenie stosowania

1. Stosowanie niniejszej Umowy jest uzależnione od przyjęcia i wprowadzenia w życie przez terytoria zależne lub stowarzyszone Państw Członkowskich, o których mowa w sprawozdaniu Rady (ds. Ekonomicznych i Finansowych) dla Rady Europejskiej, która odbyła się w Santa Maria da Feira w dniach 19–20 czerwca 2000 roku, jak również przez Stany Zjednoczone Ameryki, Monako, Liechtenstein, Szwajcarię i San Marino, z zachowaniem identycznych lub równoważnych środków do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 roku lub w niniejszej Umowie, i zapewnienia tej samej daty stosowania.

2. Umawiające się Strony podejmują decyzję za wspólnym porozumieniem, co najmniej na sześć miesięcy przed datą, o której mowa w ustępie 17, czy warunki ustanowione w ustępie 1 zostaną spełnione, uwzględniając daty wejścia w życie odpowiednich środków w państwach trzecich oraz terytoriach zależnych lub stowarzyszonych Państw Członkowskich. Jeżeli Umawiające się Strony nie zdecydują, że warunek ten jest spełniony, uzgadniają nową datę dla celów artykułu 17. W tym celu Wspólnota Europejska notyfikuje Księstwo Monako rzeczywiste wdrożenie środków identycznych lub równoważnych przez Państwa Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, terytoria zależne lub stowarzyszone oraz zainteresowane państwa trzecie.

3. Bez uszczerbku dla przygotowań instytucjonalnych, i z zastrzeżeniem uprzednich postanowień, Księstwo Monako stosuje niniejszą Umowę z datą, o której mowa w artykule 17, i zawiadamia o tym Wspólnotę Europejską.

4. Stosowanie niniejszej Umowy lub niektórych jej części może zostać zawieszono ze skutkiem natychmiastowym przez każdą z Umawiających się Stron poprzez notyfikację drugiej Umawiającej się Stronie, jeżeli dyrektywa Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 roku w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłat odsetek lub jej część przestanie mieć zastosowanie tymczasowo bądź na stałe, zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub w przypadku, gdy Państwo Członkowskie Unii Europejskiej zawiesi stosowanie swoich środków wykonawczych.

5. Każda z Umawiających się Stron może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy poprzez notyfikację drugiej Umawiającej się Stronie, jeżeli jedno z wymienionych pięciu państw trzecich (Stany Zjednoczone Ameryki, Monako, Liechtenstein, Szwajcaria i San Marino) lub jedno z terytoriów zależnych lub stowarzyszonych Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej, o których mowa w ustępie 1, przestanie stosować środki identyczne lub równoważne do tych, które przewiduje dyrektywa Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 roku w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek. Zawieszenie stosowania następuje najwcześniej po dwóch miesiącach od notyfikacji. Przywraca się stosowanie Umowy, gdy tylko środki zostaną ponownie przywrócone.

Artykuł 15

Inny(-e) ośrodek(-ki) azjatycki(-e)

Podczas okresu przejściowego, o którym mowa w dyrektywie Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 roku w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, Wspólnota Europejska rozpoczyna dyskusje z innymi ośrodkami finansowymi w celu przyjęcia i skutecznego stosowania, przez odpowiednie jurysdykcje, środków równoważnych do tych stosowanych we Wspólnocie.

Artykuł 16

Podpisanie, wejście w życie i wypowiedzenie

1. Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji lub zatwierdzeniu przez Umawiające się Strony, zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi. Umawiające się Strony notyfikują sobie nawzajem zakończenie tych procedur. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po dacie ostatniej notyfikacji.

2. Niniejsza Umowa obowiązuje do jej wypowiedzenia przez jedną z Umawiających się Stron.

3. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez notyfikację drugiej Umawiającej się Strony. W takim przypadku Umowa przestaje mieć zastosowanie po upływie dwunastu miesięcy od wyżej wymienionej notyfikacji.

Artykuł 17

Postanowienia wykonawcze

Bez uszczerbku dla postanowień artykułu 14, Umawiające się Strony stosują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do stosowania niniejszej Umowy od dnia 1 lipca 2005 roku.

Artykuł 18

Roszczenia i postanowienia końcowe

1. Wypowiedzenie lub zawieszenie stosowania niniejszej Umowy w całości lub w części nie narusza roszczeń osób trzecich, zgodnie z artykułem 10.

2. W takim przypadku Księstwo Monako ustanowi rozliczenie końcowe przed końcem stosowania niniejszej Umowy i dokona ostatecznej wypłaty Państwom Członkowskim Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 19

Zakres terytorialny

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, do których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach przewidzianych w wymienionym Traktacie, a z drugiej strony – do terytorium Księstwa Monako.

Artykuł 20

Załączniki

1. Dwa załączniki stanowią integralną część niniejszej Umowy.

2. Wykaz właściwych organów znajdujący się w załączniku I może zostać zmieniony poprzez zwykłe zawiadomienie drugiej Umawiającej się Strony przez Księstwo Monako, w przypadku, gdy dotyczy to organu, o którym mowa w literze a) wymienionego wyżej załącznika, i przez Wspólnotę Europejską, w przypadku, gdy dotyczy to innych organów.

Wykaz podmiotów powiązanych, znajdujący się w załączniku II, może zostać zmieniony za wspólnym porozumieniem.

Artykuł 21

Języki

1. Niniejsza Umowa jest sporządzona w dwóch egzemplarzach, w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty we wszystkich językach są jednakowo autentyczne.

2. Tekst w języku maltańskim zostanie uwierzytelniony przez Umawiające się Strony na podstawie wymiany listów. Jego tłumaczenie jest na równi autentyczne z tłumaczeniem w językach wymienionych w ustępie 1.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.
NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.
TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.
ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.
SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.
ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθηκεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have signed the present Agreement.
EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.
IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.
TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.
TAI PALIUDYDAMI, šį Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.
A FENTIEK HITELÉÜL az alulírott meghatalmazottak e megállapodást alább kézjegyükkel látták el.
B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenziari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.
NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą Umowę.
EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.
NA DŮKAZ ČOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.
V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenici podpisali ta sporazum.
TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.
TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.
V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.
Udfærdiget i Bruxelles, den syvende december to tusind og fire.
Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.
Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εφτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.
Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.
Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.
Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.
Briselē, divi tūkstoši ceturtdā gada septītajā decembrī.
Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.
Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgha.
Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.
Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.
Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.
V Bruseli siedmeho decembra dvetisícčtyri.
Podpisano v Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.
Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.
Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Pour la Principauté de Monaco

ZAŁĄCZNIK 1

WYKAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON

Dla celów niniejszej Umowy „właściwe organy” to:

- a) w Księstwie Monako: Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie lub upoważniony przedstawiciel;
- b) dla Królestwa Belgii: De Minister van Financiën/Minister Finansów lub jego upoważniony przedstawiciel;
- c) dla Republiki Czeskiej: Ministr financí lub jego upoważniony przedstawiciel;
- d) dla Królestwa Danii: Skatteministeren lub upoważniony przedstawiciel;
- e) dla Republiki Federalnej Niemiec: Der Bundesminister der Finanzen lub upoważniony przedstawiciel;
- f) dla Republiki Estońskiej: Rahandusminister lub upoważniony przedstawiciel;
- g) dla Republiki Greckiej: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel;
- h) dla Królestwa Hiszpanii: El Ministro de Economía y Hacienda lub upoważniony przedstawiciel;
- i) dla Republiki Francuskiej: Le Ministre chargé du budget lub upoważniony przedstawiciel;
- j) dla Irlandii: The Revenue Commissioners lub upoważniony przedstawiciel;
- k) dla Republiki Włoskiej: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali lub upoważniony przedstawiciel;
- l) dla Republiki Cypryjskiej: Υπουργός Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel;
- m) dla Republiki Łotewskiej: Finanšu ministrs lub upoważniony przedstawiciel;
- n) dla Republiki Litewskiej: Finansų ministras lub upoważniony przedstawiciel;
- o) dla Wielkiego Księstwa Luksemburga: Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel; dla stosowania artykułu 12 właściwym organem jest Procureur Général d'Etat luxembourgeois;
- p) dla Republiki Węgierskiej: A pénzügyminiszter lub upoważniony przedstawiciel;
- q) dla Republiki Malty: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi lub upoważniony przedstawiciel;
- r) dla Królestwa Niderlandów: De Minister van Financiën lub upoważniony przedstawiciel;
- s) dla Republiki Austrii: Der Bundesminister für Finanzen lub upoważniony przedstawiciel;
- t) dla Rzeczypospolitej Polskiej: Minister Finansów lub upoważniony przedstawiciel;
- u) dla Republiki Portugalii: O Ministro das Finanças lub upoważniony przedstawiciel;
- v) dla Republiki Słowenii: Minister za financí lub upoważniony przedstawiciel;
- w) dla Republiki Słowackiej: Minister financí lub upoważniony przedstawiciel;
- x) dla Republiki Finlandii: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet lub upoważniony przedstawiciel;
- y) dla Królestwa Szwecji: Chefen för Finansdepartementet lub upoważniony przedstawiciel;
- z) dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i dla terytoriów europejskich, z którymi Zjednoczone Królestwo utrzymuje stosunki zagraniczne: the Commissioners of Inland Revenue lub upoważniony przedstawiciel, jak również właściwy organ Gibraltaru, wskazany przez Zjednoczone Królestwo, zgodnie z zawartymi porozumieniami dotyczącymi właściwych organów Gibraltaru, z uwzględnieniem wytycznych Unii Europejskiej, Wspólnoty Europejskiej i Traktatów w tej sprawie, przedstawionych dnia 19 kwietnia 2000 roku. Państwom Członkowskim i instytucjom Unii Europejskiej, z czego jedna kopia zostanie przedstawiona Księstwu Monako przez Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej i które odnoszą się do niniejszej Umowy.

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ PODMIOTÓW POWIĄZANYCH

Do celów artykułu 11 niniejszej Umowy uznaje się następujące podmioty za „podmioty powiązane działające w charakterze organu władzy publicznej lub których rola jest uznawana na mocy umowy międzynarodowej”:

Podmioty w UNII EUROPEJSKIEJ:

Belgia

- Region flamandzki (Vlaams Gewest)
- Region waloński
- Region brukselski (Brussels Hoofstedeljk Gewest)
- Wspólnota francuska
- Wspólnota flamandzka (Vlaamse Gemeenschap)
- Wspólnota germańska (Deutschsprachige Gemeinschaft)

Hiszpania

- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Junta de Extremadura
- Junta de Castilla-La Mancha
- Junta de Castilla-León
- Gobierno Foral de Navarra
- Govern de les Illes Balears
- Generalitat de Catalunya
- Generalitat de Valencia
- Diputación General de Aragón
- Gobierno de las Islas Canarias
- Gobierno de Murcia
- Gobierno de Madrid
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi
- Diputación Foral de Guipúzcoa
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia
- Diputación Foral de Alava
- Ayuntamiento de Madrid
- Ayuntamiento de Barcelona
- Cabildo Insular de Gran Canaria
- Cabildo Insular de Tenerife

- Instituto de Crédito Oficial
- Instituto Catalán de Finanzas
- Instituto Valenciano de Finanzas

Grecja

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Urząd Greckiej Telekomunikacji)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Greckie Sieci Kolejowe)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Państwowe Przedsiębiorstwo Energetyczne)

Francja

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale – CADES (Kasa Zmniejszania Zadłużenia Spółek);
- L'Agence française de développement – AFD (Francuska Agencja Rozwoju);
- Réseau Ferré de France – RFF (Francuska Sieć Kolejowa);
- Caisse Nationale des Autoroutes – CNA (Narodowa Kasa Autostrad);
- Assistance publique Hôpitaux de Paris – APHP (Opieka Społeczna Szpitali Paryża);
- Charbonnages de France – CDF (Dyrekcja Francuskich Państwowych Kopalń Węglowych);
- Entreprise minière et chimique – EMC (Przedsiębiorstwo Górniczo-Chemiczne).

Włochy

- Regiony
- Prowincje
- Magistraty
- Cassa Depositi e Prestiti (Kasa Depozytów i Pożyczek)

Łotwa

- Pašvaldības (władze lokalne)

Polska

- Gminy
- Powiaty
- Województwa
- Związki gmin
- Związki powiatów
- Związki województw
- Miasto stołeczne Warszawa
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa
- Agencja Nieruchomości Rolnych

Portugalia

- Região Autónoma da Madeira (autonomiczny region Madery)
- Região Autónoma dos Açores (autonomiczny region Azorów)
- Gminy

Słowacja

- mestá a obce (magistraty)
- Železnice Slovenskej republiky (Słowackie Koleje Państwowe)
- Štátny fond cestného hospodárstva (Narodowy Fundusz Zarządu Drogami)
- Slovenské elektrárne (Słowackie Elektrownie)
- Vodohospodárska výstavba (Przedsiębiorstwo Racjonalnego Wykorzystania Wody)

INSTYTUCJE MIĘDZYNARODOWE:

- Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju
- Europejski Bank Inwestycyjny
- Azjatycki Bank Rozwoju
- Afrykański Bank Rozwoju
- Bank Światowy MBOR/MFW
- Międzynarodowe Stowarzyszenie Finansowe
- Amerykański Bank Rozwoju
- Fundusz Rozwoju Socjalnego Rady Europy
- Euratom (Europejska Wspólnota Energii Atomowej)
- Wspólnota Europejska
- Andyjskie Stowarzyszenie Rozwoju
- Eurofima (Europejskie Towarzystwo Finansowania Taboru Kolejowego)

Postanowienia artykułu 11 nie naruszają żadnego zobowiązania międzynarodowego, które Umawiające się Strony mogłyby wcześniej przyjąć, w sprawie wyżej wymienionych instytucji międzynarodowych.

PODMIOTY W KRAJACH TRZECICH:

Podmioty, które spełniają następujące kryteria:

1. podmiot wyraźnie uznawany za podmiot publiczny według kryteriów krajowych;
 2. taki podmiot publiczny jest producentem nierynkowym, który zarządza działalnościami i finansuje działalności polegające głównie na dostarczeniu ludziom dóbr i usług nierynkowych i nad którym administracja publiczna sprawuje skuteczną kontrolę;
 3. podmiot publiczny jest dużym i regularnym emitentem skryptów dłużnych;
 4. zainteresowane państwo jest w stanie zagwarantować, że ten podmiot publiczny nie skorzysta z klauzuli wcześniejszego umorzenia w przypadku ubruttowienia.
-

DEKLARACJA INTENCJI między Wspólnotą Europejską a Księstwem Monako

W chwili zawarcia Umowy ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (zwanej dalej „dyrektywą”), Wspólnota Europejska, jej Państwa Członkowskie i Księstwo Monako podpisały niniejszą Deklarację intencji, która jest uzupełnieniem do tej Umowy.

Jeśli jedna z Umawiających się Stron stwierdza, że istotne różnice związane z wdrożeniem systemu wymiany informacji polegają na tym, że Umowa nie byłaby stosowana w sposób sprawiedliwy, Umawiające się Strony przystępują bezzwłocznie do konsultacji, aby określić zasady konieczne do ustanowienia równego traktowania. Komisja Europejska składa bezzwłocznie sprawozdanie z tych konsultacji Radzie i proponuje środki konieczne do ustanowienia równego traktowania. W terminie koniecznym do osiągnięcia tego celu każdy nowy wniosek w sprawie wymiany informacji, sformułowany zgodnie z artykułem 12 niniejszej umowy i o takim samym charakterze, jak ten leżący u podstawy stosowania niniejszego ustępu, zostanie poddany przeglądowi w ramach powyższych konsultacji.

Jeśli zostanie wykryta istotna różnica między zakresem stosowania dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 roku a zakresem stosowania niniejszej Umowy, w przypadku artykułów 4 i 6 tej ostatniej, Umawiające się Strony przystępują bezzwłocznie do konsultacji, zgodnie z artykułem 13 ustęp 1 niniejszej umowy, aby upewnić się, że równoważny charakter środków przewidzianych w niniejszej Umowie został zachowany.

Sygnatariusze niniejszej Deklaracji intencji stwierdzają, iż uważają, że porozumienie, o którym mowa w ustępie pierwszym i niniejsza Deklaracja intencji stanowią ugodę akceptowalną i zrównoważoną, która może być taktowana jako chroniąca interesy stron. W związku z tym wdrożą, w dobrej woli, ustalone środki i powstrzymają się od wszelkich działań jednostronnych, które mogłyby zaszkodzić niniejszej ugodzie bez uzasadnionej przyczyny.

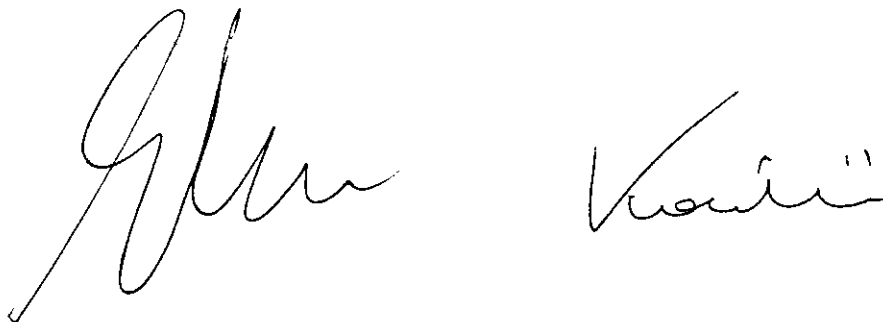
Wspólnota Europejska jest gotowa rozpocząć z rządem Księstwa Monako przegląd warunków, które mogłyby pozwolić na wzmocnienie wymiany między Monako a Wspólnotą w dziedzinie niektórych instrumentów finansowych i usług ubezpieczeniowych, jeśli zostanie potwierdzone, że reguły ostrożnościowe, które mają być stosowane, i działania nadzorcze zainteresowanych podmiotów w Monako służą zapewnieniu właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego powyższych sektorów. Na tej zasadzie i zgodnie z przyjętą polityką zewnętrzną Wspólnoty przyjmowaną względem podobnych wniosków w przeszłości ewentualna umowa powinna opierać się na przejęciu i wdrożeniu przez Księstwo Monako dorobku wspólnotowego istniejącego i tego, który zostanie stworzony w przyszłości. Przewidzieć również należy wdrożenie przez Księstwo Monako innych reguł, istniejących i tych, które zostaną stworzone w przyszłości, odpowiednich dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego w powyższych sektorach, na przykład w dziedzinie konkurencji i opodatkowania.

Sygnatariusze niniejszej Deklaracji intencji odnotowują, iż definicja przestępstwa oszustwa podatkowego dotyczy tylko dziedziny opodatkowania oszczędności, w ramach wyżej wymienionej Umowy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2004 r. w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne.

Tekst w języku maltańskim zostanie uwierzytelniony przez Umawiające się Strony na podstawie wymiany listów. Jego tłumaczenie jest na równi autentyczne z tłumaczeniem w językach wymienionych w poprzednim akapicie.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Pour la Principauté de Monaco